

[Valdemar Thomsen.]

Ja, af de Grunde, jeg her har anført, vil min Gruppe ikke medvirke til Forslagets Gennemførelse. Vi vil ikke deltage i Afstemningen vedrørende de stillede Ændringsforslag, og vi vil i Overensstemmelse med vort Standpunkt over for den tilsvarende Tilskudslov i November stemme imod, naar Forslaget kommer til tredje Behandling.

Aksel Larsen: Den afgivne Betænkning og de Udtalelser, vi nu har hørt heroppe fra, bekræfter fuldt ud den Opfattelse, jeg gav Udtryk for ved Lovforslagets første Behandling: at dette er en daarlig Lov, og at den vil lægge langt større Byrder paa Danmarks arbejdende og forbrugende Befolkning, end det tilsyneladende fremgaar af den. Vi er ikke garderede imod, at Sterling falder endogsaa i ganske betydelig Grad, men uanset hvor dybt Sterling falder, vil Nationalbanken altsaa købe ikke alene Landbrugssterling, men ogsaa anden Eksportsterling til en Kurs af 19,40, altsaa opretholde en rent fiktiv og meget høj Kurs og sælge denne Sterling til Overpris til Importørerne. Man vil paa denne Maade gennemføre en endogsaa meget kraftig indirekte Beskatning herhjemme.

Det vil sige, at Loven indeholder 3 Slags Tilskud. Den ene Slags er det direkte og aabenlyse Eksporttilskud, der, som jeg tidligere har sagt, ganske vist havner i danske Landmænds Lommer, men muliggør, at England kan købe vore Landbrugsprodukter til en Pris, der staar i Misforhold til Produkternes Produktionsomkostninger. Den anden Slags Tilskud er Fragttilskud, der ogsaa paa en Maade gaar i Landbrugernes Lommer, men reelt bliver til Gavn for Skibsrederne, hvis økonomiske Forhold i Forvejen saa sandelig er mere end gode nok. Det tredje Tilskud bliver det helt skjulte Tilskud, det Tilskud, der skal udredes gennem en Prisstigning foraarsaget af Nationalbankens gennem denne Lov hjemlede særlige Sterlingpolitik.

Det er ugørligt for mig paa nuværende Tidspunkt at overskue, hvad der ligger i Ministerens Ændringsforslag Nr. 3. Det betyder aabenbart, at man vil indføre det Schacht'ske System for Valutanoteringen herhjemme. Et saadant Instrument lagt i Nationalbankens og Regeringens Haand kan anvendes til Fordel for Folket, men om det bliver det, er et meget stort Spørgsmaal, og efter den Politik, man har ført hidtil under Krigen, er der desværre liden Udsigt til det. Derfor kan jeg ikke se, at

dette Ændringsforslag, der indfører helt nye Tilstande paa Valutamarkedet herhjemme, paa nogen som helst Maade gør Lovforslaget mere tiltrækkende.

Derimod vilde Lovforslaget blive i hvert Fald betydeligt mere tiltrækkende, hvis man vilde indføje den nye Paragraf, som vort Parti har stillet Forslag om. Den har omtrent samme Ordlyd som vort Ændringsforslag til Forslaget om Smørordningens Forlængelse. Det siger, at Bestemmelserne i § 1 vedrørende det direkte Tilskud til Landbrugseksportens Priser først skal træde i Kraft, naar der mellem Landbrugets Arbejdsgiverforeninger samt Mejerier og Slagterier er truffet Overenskomst med de modstaaende Arbejderorganisationer om et rimeligt Dyrtidstillæg til de paagældende Arbejdere. Nu kan man naturligvis sige, at denne Affattelse er temmelig almindelig, og man kan spørge, hvad der forstaaes ved et rimeligt Dyrtidstillæg; men jeg vilde tro, at de paagældende Fagforeninger og Fagforbund vil være i Stand til at afgøre det. Det vil de nok kunne regne ud, og naar Udbetalingen af et Tilskud paa 35,6 Mill. Kr. bliver gjort afhængig af, at man først kommer overens paa fredelig Maade og uden Statsindgreb o. s. v. med Arbejderorganisationerne, skulde jeg tro, at de paagældende Arbejdsgiverorganisationer endogsaa meget hurtigt vil søge at faa sluttet en saadan Overenskomst.

Af de Grunde, jeg før har omtalt, anser jeg det for nødvendigt, at der indføres en saadan Bestemmelse i Loven. Jeg nærer aldeles intet Haab om, at man ellers faar en blot nogenlunde rimelig Dyrtidsordning for de paagældende Arbejdere. Jeg derimod er mere end aldeles vis og sikker paa, at giver man først dette Tilskud til Landbruget, saa bliver det bagefter meget tvivlsomt, om der bliver noget Dyrtidstillæg til de paagældende Arbejdere.

Jeg vil i øvrigt gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling, at selve Lovforslaget er i hele sit Princip og hele sin Udformning forkert anlagt. Man giver Tilskud til Folk, som ikke trænger dertil, man har lagt Tilskudsordningen til Rette, saaledes at den i største Omfang kommer det store Landbrug til gode, og man bidrager med denne Tilskudsordning til at forhindre den Tilpasning og Omlægning af det danske Landbrug til de forandrede Forhold, som er i allerhøjeste Grad nødvendig. Derfor kan jeg lige saa godt med det samme sige, at hvis Lovforslaget nu ved anden Behandling bliver rigget til i den Skikkelse, som Udvalgsflertallet og Regeringen ønsker det, saa skal man ikke